

**КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ ТА СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ**

Кафедра корейської філології

Курсова робота

з корейської філології на тему:

КЛАСИФІКАЦІЇ ДІАЛЕКТНОЇ ЛЕКСИКИ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ

Студентки групи Кор26-21

факультету східної і слов'янської філології

денної форми навчання

Освітньої програми:

Корейська мова і література та переклад,

західноєвропейська мова

Спеціальності 035 Філологія

Спеціалізації 035.066 Східні мови та літератури

(переклад включно), перша –корейська

Жуковської Софії Миколаївни

Науковий керівник:

Пророченко Наталія

Олександрівна

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

ЗМІСТ ВСТУП РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ ДІАЛЕКТІВ ТА ЇХ	3
КЛАСИФІКАЦІЙ	5
1.1. Поняття діалекту та його роль і функції.....	5
1.2. Концептуальні підходи до класифікацій діалектів.....	8
ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 1	11
РОЗДІЛ 2. ДОСЛІДЖЕННЯ ДІАЛЕКТОЇ ЛЕКСИКИ КОРЕЙСЬКОЇ	12
МОВИ	12
2.1. Класифікація діалектів корейської мови.....	12
2.2. Відмінності та особливості діалектної лексики корейської мови.....	16
ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 2	38
ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ	40
АНОТАЦІЯ	43
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	44
ДОДАТКИ	46

ВСТУП

До складу кожної з існуючих мов входить певна кількість діалектних груп. Діалекти існують протягом століть, як самостійне мовне явище. Діалект – це процес, у результаті якого певна частина групи населення, наприклад, громади, народу, нації, племені тощо, відокремлюється від її основної комунікації. Ізолюється через природні бар'єри, відсутність належної інфраструктури (доріг, мостів тощо), або складності пересування на певну територію (далеко відокремлені території, такі як острови), що призводить до фонетичних і морфологічних явищ модифікацій мови цього народу.

Діалекти це – засіб спілкування між людьми, яку проживають у різних регіонах певної країни та які мають свої особливості у лексиці або вимові. Вони є однією з різноманітних форм вираження в національній мові, та є варіантом розмовної мови. Вони є одним з різновидів і форм прояву національної мови і разом з письмовими та усними формами мови складають єдине ціле, яке зазвичай називають національною мовою нації. Наприклад, в українській мові є 3 основних наріччя, а в корейській мові існує 9 основних діалектних груп, які також поділяються на менші групи говірок. Усі вони відрізняються у вимові та лексиці переважно за характерним розподілом регіонів країни.

Дана курсова робота присвячена дослідженню класифікації діалектної лексики корейської мови. У цьому дослідженні ми зосередимося на аналізі теоретичних засад про поняття діалектів, їх класифікацій, роль та функції для дослідження діалектної лексики корейської мови. Важливо розглянути також взаємозв'язок між діалектами та стандартними мовними формами, а також з'ясувати, як цей взаємозв'язок впливає на діалектну лексику. При роботі над курсовою ми будемо вивчати різні діалекти корейської мови та їх характеристики, що допоможе нам зрозуміти, як ті чи інші лексичні одиниці

вживаються у різних регіонах. Також ми проаналізуємо використання діалектної лексики в контексті корейської культури та літератури.

Вибір даної теми курсової роботи обумовлений її **актуальністю**, оскільки корейська мова стає популярною в світі, що вимагає більш глибокого розуміння її культурного, історичного та мовного контекстів. Також ми опишемо різні діалекти, які існують в Північній і Південній Кореї, їх особливості та відмінності. Крім того, робота містить детальний опис фонетичних, граматичних та лексичних особливостей корейських діалектів та продемонстровані приклади.

Метою даної роботи є класифікація діалектів корейської мови. Визначити теоретичні засади поняття діалекту та особливості вживання лексики в діалектах національної мови Кореї.

Досягнення поставленої мети передбачає вирішення таких **завдань**:

- Визначити теоретичні засади поняття діалекту.
- Визначити концептуальні підходи до класифікації діалектів.
- Дослідити та проаналізувати класифікації діалектів корейської мови.
- Визначити відмінності та особливості корейських діалектів, наводячи приклади.

Об'єктом дослідження є – діалектна лексика корейської мови

Предметом – класифікація діалектів корейської мови.

При опрацюванні даної курсової роботи були використані **матеріали** таких авторів: Бевзенко С.П, Кан Ден Сік, Матвіяс І.Г.,С. Я. Єрмоленко та багато інших.

При опрацюванні даної теми було застосовані такі *методи дослідження*:
Методи дослідження-порівняльно-аналітичні методи, використані для виявлення особливостей корейських діалектів та їх відмінностей від стандартної літературної мови; статистичні методи, що дозволяють отримати соціодемографічну статистику щодо соціолінгвістичного фактору діалектної своєрідності.

Практичні значення полягають в тому, що матеріали цієї курсової роботи можуть бути корисними при здійсненні перекладу текстів з корейської мови різних стилів таких, як: літературного, послідовного та синхронного. Також ці матеріали можуть бути використані в лінгвістичних школах та перекладацьких курсах. Вивчення корейських діалектів дозволяє розширити розуміння корейської культури та традицій різних регіонів Кореї.

Розділ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ ДІАЛЕКТІВ ТА ЇХ КЛАСИФІКАЦІЙ.

1.1 Поняття діалекту та його роль і функції

Майже кожна існуюча мова в світі має власні діалекти та говірки, які є важливим інструментом спілкування для людей з різних країн та регіонів. Діалекти разом з літературною мовою утворюють загальнонародну національну мову. Саме це поняття вивчає місцеві різновиди мов, їх різноманітних діалектів та говірок.

Діалектологія – одна з галузей мовознавства, яка вивчає місцеві різновиди мови, її територіальні діалекти і говірки. Діалектологія тісно пов'язана з іншими науками, як: історія, етнографія та археологія, що є доволі важливим для узагальнень та висновків щодо розвитку мовних процесів. За версією Бевзенка (1980 с.1) діалектологія (від грец. *διάλεκτος* – розмова, говір,

наріччя). Ця галузь мовознавства використовується для детальнішого розуміння давніших пам'яток та художніх творів класичної та сучасної літератури. Тому, що багато чого може бути незрозумілим для читача через незнання діалектної лексики у багатьох літературних творах. Наприклад, у творах таких авторів, як: І. Франко, Ю. Федькович, В. Стефаник, О.

Кобилянська, були виявлені мовні особливості південно-західного українського діалекту.

Діалектологія має два підпункти щодо вивчення діалектів. Перший підпункт - описовий чи синхронний, другий - історичний. Описовий спосіб досліджує територіальні діалекти в будь-якому хронологічному проміжку часу, але також і більш давніх діалектів. Наприклад, опис характерного діалекту за даними будь-яких писемних пам'яток, що стосуються одного й того самого періоду з тієї ж території. Історична або діахронна діалектологія вивчає розвиток діалектних мов та місцевих говірок. Ця наука тісно перетинається з історією мови, а натомість з історичною граматиною, як її неодмінна частина.

Знання діалектології потрібне і для вчителя мови середньої школи, якому часто доводиться працювати в умовах діалектного оточення. Врахування особливостей місцевого говору при викладанні мови в школі — необхідна умова успішної роботи вчителя над піднесенням культури усної і писемної мови учнів. (Бевзенко 1980 с 5).

Також слід зазначити різницю діалекту та літературної мови. Сучасна лінгвістика глибоко досліджує різні форми мови, які є найважливішим засобом спілкування. Літературна та діалектна мова є соціально зумовленими формами національної мови, які перебувають у складному діалектичному взаємозв'язку та взаємозалежності. Літературні норми активно впливають на діалектне мовлення, а багато особливостей діалектів, таких як вимова, лексичні та граматичні особливості, замінюються загальнонаціональними літературними формами. Однак розвиток мови - це доволі складний процес, який безперечно

пов'язаний з такими явищами як тенденція, інтеграція та диференціація, що відображає взаємовплив літературної мови на діалект і навпаки. Літературній мові протиставляється діалект, як територіально обмежена форма мови, що існує лише в розмовній формі, а літературна мова включає, як і письмову, так і усну сфери спілкування.

Діалекти, також відомі як регіональні мовні варіанти, говорить про різноманітність мови в різних регіонах, де вона використовується. Вони відіграють важливу роль у розвитку та розумінні мови в різних культурних, соціальних та географічних контекстах.

Декілька важливих аспектів ролі діалектів у будь-якій мові:

- **Культурна ідентичність.** Діалекти можуть бути важливим елементом культурної ідентичності регіону чи спільноти. Вони відображають особливості місцевої культури, включаючи місцеві традиції, звичаї, музику, кулінарію та інші аспекти місцевого життя.
- **Комунікація.** Діалекти можуть впливати на спосіб, яким люди спілкуються між собою в різних регіонах. Вони мають деякі відмінності в вимові, лексиці, граматиці та інших аспектах мови, що може поліпшити спілкування в різних регіонах. Діалекти можуть створювати спільність та приналежність місцевим жителям, і навпаки створювати бар'єри взаєморозуміння між різними діалектними спільнотами.
- **Література та мистецтво.** Говори або діалекти можуть впливати на розвиток місцевої літератури, поезії, драматургії та іншого мистецтва так як можуть бути використані в художніх творах.

Роль діалектів полягає в тому, що вони допомагають зберегти та передати історію, традиції та культуру даного регіону або громади. Діалекти схильні вказувати на соціальний та економічний статус носіїв мови. Крім того, вони важливі для розвитку таких наук, як: мовознавство та культурологія.

Основні функції діалектної лексики в будь-якій мові можуть включати наступні аспекти:

- Маркування регіональної або соціокультурної належності. Діалектна лексика може вказувати на походження мови в певному географічному регіоні або використовуватися в межах певної соціокультурної групи. Наприклад, в англійській мові американського діалекту слово "apartment" (замість "flat" в британському англійському) – квартира, "brekkie" що є словом австралійського діалекту (скорочення від "breakfast") – сніданок.
- Вираження місцевих особливостей. Діалекти можуть відображати місцеві особливості, такі як місцеві назви тварин, рослин, місцеві вислови, фрази або побутові терміни, які є специфічними для певного регіону. Наприклад в поліському регіоні використовуються слово "журка" замість звичного "жаба"
- Вираження культурних та історичних аспектів. Діалекти можуть містити слова або вирази, пов'язані з певними культурними або історичними аспектами, такими як національні свята, традиції, народні звичаї, страви, одяг та інше. Наприклад, в корейській мові слово "токпоккі" (떡볶이) – страва з рисових паличок, яка подається в гострому соусі та різних інгредієнтів. В великому місті Пусан, що на південному сході Кореї, ця страва може називатися "твіджікукпаб" (두지국밥) замість стандартного найменування "токпоккі"

1.2 Концептуальні підходи до класифікацій діалектів

Одним із ключових питань дослідження діалектів є їх класифікація. Існує декілька концептуальних підходів до класифікації діалектів, зокрема:

- Географічна класифікація: діалекти групуються за географічним принципом, зазвичай за регіонами або провінціями.

- Соціальна класифікація: діалекти групуються за соціальним принципом, таким як рівень освіти або соціальний статус мовця.
- Історична класифікація: діалекти групуються за історичними принципами, зокрема за їх походженням та етнічною приналежністю.

Діалекти поділяються на територіальні та соціальні. Термін "діалект" зазвичай вживається у значенні територіального діалекту, а для опису соціальних діалектів можуть бути такі поняття як соціолект або жаргон, аргі, сленг і просторіччя.

Соціальний діалект — це соціально зумовлений варіант національної мови, який використовується в середовищі певної соціальної групи. Його також називають соціолектом, аргі, жаргоном або сленгом. Соціальні діалекти відрізняються від місцевих діалектів, які виявляють свою специфіку на всіх мовних рівнях. Соціальні діалекти відрізняються лише на рівні лексики та висловів чи певних фраз. У свою чергу, соціальні діалекти поділяються на професійні, групові (корпоративні), секретні (аргі) мови. Вони містять варіації національної мови, характерні для окремих економічних, релігійних чи інших груп. Наприклад, професійний діалект може містити характерні терміни та вирази, що використовуються лише в певній спеціалізованій галузі. Групові діалекти, можуть містити лексику та вирази, які є унікальними для певної групи. Секретна мова, яка використовується групою мовців, також може містити спеціальні кодові слова або таємні вирази.

Жаргони виникли як наслідок намагання окремих суспільних груп у силу якихось причин відокремитися в мовному відношенні від навколишнього суспільства. Серед жаргонів розрізняють таємні, поширені в минулому серед декласованих елементів (злодіїв, жебраків, бродяг тощо), групові чи корпоративні, що виникають стихійно у відносно замкнутому середовищі, зокрема молодих людей (наприклад, учнів, студентів, спортсменів тощо), між якими є тривалі безпосередні контакти, і звичайно вживаються лише в цьому

середовищі, не становлячи жодної таємниці класові, що виникають і побутують у вищих верствах класового суспільства (аристократії та верхівці буржуазії), характеризуючись специфічними словами та зворотами мови, перейнятими нерідко й з інших мов і покликаними задовольняти витончений смак їх носіїв. (Бевзенко 1980 с 6).

Місцеві або територіальні діалекти мають власні особливості в різних мовних рівнях, таких як фонетика, граматики, словотворення та лексика. Ці особливості не існують окремо, але взаємодіють зі спільними рисами, що об'єднують діалекти в єдину національну мову. Разом вони утворюють цілісну мовну систему, яка поєднує загальне та особливе, властиве певному діалекту. Територіальні діалекти можуть бути взаємо зрозумілими на певному рівні з іншими діалектами, але вони також можуть мати суттєві відмінності, які ускладнюють взаєморозуміння між носіями різних діалектів. В Україні існує кілька українських територіальних діалектів, зокрема галицький або південнозахідний, південний та північний діалекти.

Найдрібнішою діалектною одиницею є говірка (також – субдіалект), що охоплює звичайно мову одного, а іноді й кількох цілком однотипних з мовного погляду населених пунктів, між якими немає будь-яких територіально виражених мовних відмінностей. Говірка, отже, являє собою цілісне мовне утворення без мовних відмінностей, за винятком чисто індивідуальних особливостей мовлення, викликаних індивідуальними дефектами мови, а також рівнем освіти, загальної культури, родом заняття певного індивідуума чи певної групи людей тощо. Групу однотипних говірок, що споріднені між собою рядом специфічних мовних ознак, якими вони більш-менш відчутно відрізняються від інших груп говірок, називають говором. Українська мова і її говори. Говір — це територіально окреслене діалектне утворення, яке характеризується певною сукупністю діалектних ознак. (Бевзенко 1980 с 6).

ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 1

У цьому розділі ми розглянули таку галузь мовознавства як діалектологія. Ми дізналися, що кожна мова в світі має свої власні діалектні групи. Разом з літературною стандартною мовою, яка використовується в статтях, книжках, газетах та телебаченні, тощо, утворюють національну мову. Вони зберігають та відображають особливості місцевої культури, включаючи місцеві традиції, звичаї, музику, літературу, кулінарію та інші аспекти місцевого життя певної країни. Діалекти відрізняються за вимовою або інтонацією, граматиною, та лексикою. За характерним регіоном вони можуть відображати відмінності у назвах рослин, тварин страв та іншого або у повсякденному використанні певних фраз та слів.

Також, ми дізналися що діалектологія – це галузь мовознавства, яка вивчає місцеві різновиди мови такі, як діалекти та говірки. Діалектологія невід’ємна з такими науками як історія, етнографія та археологія. Причиною є те, що завдяки цьому зв'язку можна детальніше зрозуміти та дослідити давні пам'ятки історії або літературні твори класичної і сучасної літератури та історичні документи.

Ми розглянули класифікації діалектів, визначивши, що є основні три види класифікацій:

- Географічна відповідає за угруповання діалектів за регіонами або провінціями, тобто територіально.
- Історична відповідає за угруповання говірок за історичними принципами, їх походженням та етнічною приналежністю
- Соціальна проявляється в угрупованнях діалектів за соціальними аспектами мовця певної мови.

Розглянули, що таке говірка та жаргони за визначенням С.П Бевзенка. Та вияснили, що жаргони використовуються в наш час більше всього молодими

людьми, такі як студенти, учні та інші. Говір - це особлива форма мовлення, яка використовується в певній регіональній чи соціокультурній спільноті, і має свої відмінності від загальної літературної мови. Говір може мати свої власні сленгові вислови, відмінності у вимові, особливості в уживанні слів та граматичних конструкцій, а також використовувати спеціальні терміни або фрази, які є характерними для певної соціокультурної групи.

Отже, діалекти відіграють важливу роль у мовному співжитті та культурному розвитку суспільств. Вони є важливим елементом мовної різноманітності та відображають культурні, соціальні, мовні та лінгвістичні аспекти різних регіонів та спільнот. Виконують соціальну роль, допомагаючи встановлювати соціальний статус та належність до певних соціальних груп. Вони можуть використовуватися для спілкування та взаємодії в межах певних спільнот, таких як родина, друзі, колеги тощо. Діалекти є об'єктом дослідження лінгвістики, вивчення яких допомагає розуміти різні аспекти мови та їхні взаємозв'язки. Вивчення діалектів може внести вагомий внесок у розвиток лінгвістичних наук та сприяти глибшому розумінню мовної різноманітності.

РОЗДІЛ 2. ДОСЛІДЖЕННЯ ДІАЛЕКТОЇ ЛЕКСИКИ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ

2.1 Класифікація діалектів корейської мови.

Мова – одна з найважливіших ознак будь-якої нації, тому що за допомогою мови створюються подальші національні культури. Корейська мова безперечно не є винятком і вважається найголовнішою ознакою однойменної нації та її культури. Корейська мова, яку використовують всі корейці кожного дня, відіграла досить важливу роль у становленні національної свідомості у кожної людини. Корейською мовою (한국어, 한국말 / 조선어, 조선말)

розмовляють близько 63 мільйонів людей у Південній Кореї, Північній Кореї, Китаї, Японії, Узбекистані та Казахстані.

Впродовж усього часу існування мови на неї впливають дуже багато різних чинників, що породжують подальші зміни. Наприклад: культурні, історичні, соціальні, географічні, технологічні та міграційні. Кожен з цих факторів може значно змінити або доповнити мову новою лексикою чи виразами та іншим. Соціальний фактор може впливати на мову через освіту, статус та соціальні зв'язки носія мови. Також мова може розвиватися та змінюватися залежно від географічних умов. Натомість діалекти можуть розвиватися в залежності від розташування на певній території. Технологічний чинник може впливати на структуру мови через інтернет та інші засоби комунікації, що призводить до запозичень з різних іноземних мов доповнюючи її іншомовними словами. Та останній чинник – міграційний, що працює приблизно так само, як і технологічний, але в інших умовах. Структури мови можуть частково взаємо змінюватись у результаті міграцій носіїв певних мов або пристосовуватися до потреб нових спільнот, що також може спричинити появу групи діалектів.

За результатом лінгвістичних та етнографічних досліджень, було виявлено, що корейська мова належить до урало-алтайської групи. У цю групу також входять мови народів Центральної Азії, такі як: монгольська, тибетська, турецька, угорська, фінська та японська мови. Японська мова є найбільш схожою на корейську мову за граматичними та фонетичними ознаками й також обидві мають доволі багато запозичень з китайської мови.

Поява розбіжностей в корейській мові були спричинені поділом Кореї на Північну та Південну Кореї, що натомість існують два варіанти цієї мови. Попри це, вона є відносно однорідною та різниця у значенні та вживанні окремих слів, сучасної термінології не є вагомою перешкодою для розуміння мови співрозмовників. Відмінності між мовами, які використовуються в

Північній та Південній Кореї слід розглядати, як розрізнення між двома діалектами однієї мови. Вони демонструють відмінності у фонології, морфології та лексиці. Вони поділяються на кілька груп на основі територіальних відмінностей. Не існує чіткого зв'язку між сучасними діалектами та старим історичним поділом Кореї, тобто періодом трьох держав (삼국 시대). Сілла та Пекче відповідають нинішнім південно-східним

(동남방언) і південно-західним діалектам (서남방언), але північно-східний (동북방언), північно-західний (서북방언), центральний (중부방언) і чеджуський (제주방언) діалекти не можуть бути пов'язані з давніми

історичними королівствами Кореї. (Рис. 1) Південна Корея – гірська країна, тому рельєф місцевості природно розділяє мову на різні діалекти. У сучасній Південній Кореї існує шість діалектів. Нормативним діалектом вважається сеульський говір — центральньо-північний говір, поширений на околицях Сеула, на території провінції Кьонгі. Також є основою корейської літературної мови у Південній Кореї (대한민국). А в Північній Кореї (кор.조선민주주의인민공화국) це -- пхеньянський діалект, що є офіційною мовою КНДР. Він поширений у Пхеньяні, регіоні Квансо і провінції Чагандо.

Корейська мова має вісім діалектних груп та одну архаїчну групу, які є розповсюджені, як і по Південній, так і по Північній Кореях.

- Діалект Хамгьондо (함경도 방언) – сучасна провінція Північний Хамгьон, частина провінції Південний Хамгьон, частина провінції Північний Пхьонан;

- Діалект Пхьонан (평안도 방언) – сучасні провінції Північний

Пхьонан та Південний Пхьонан;

- Діалект Хванхе (황해 방언) – використовується у провінціях

Хванхе-Намдо та Хванхе-Пукто Північної Кореї.

- Діалекти Чхунчхон (충청) – використовується в регіоні провінціях

Чхунчхон-Намдо та Чхунчхон-Пукто Південної Кореї, включаючи міста Теджон.

- Діалект Кьонсандо (경상도 방언) – сучасні провінції Північний

Кьонсан та Південний Кьонсан;

- Діалект Чолладо (전라도 방언) – сучасні провінції Північний Чолла

та Південний Чолла;

- Діалект Кьонгідо (경기도 방언) – сучасні провінції Кьонгідо,

Хванхе, Північний та Південний Чхунчхон, Канвон;

- Діалект Чечжудо (제주도 방언) – використовується у провінції

Чеджудо, а також на південно-західному узбережжі Південної Кореї. Так сильно відрізняється від інших діалектів, що деякими лінгвістами розглядається як окрема, близькоспоріднена корейська мова.

- Діалект Юкчин (육진 방언) історичної області Юкчин крайньої

півночі Хамген-Намдо (Рис.2)

2.2 Відмінності та особливості діалектної лексики корейської мови

Відмінності між діалектами стосуються переважно лексики та фонології, і меншою мірою граматики. Внаслідок мовної політики, спрямованої на регулювання та формування літературних стандартів, а також зміни способу життя сучасного суспільства в обох регіонах Кореї, діалекти були витіснені з багатьох регіонів все частіше використовуються лише у повсякденному мовленні. Відмінності між діалектами стосуються переважно лексики та фонології, і меншою мірою граматики. Внаслідок мовної політики, спрямованої на регулювання та формування літературних стандартів, а також зміни способу життя сучасного суспільства в обох регіонах Кореї, діалекти були витіснені з багатьох регіонів все частіше використовуються лише у повсякденному мовленні. Основні причини утворення діалектів це територіальне розташування, історія та політичні чинники. Наприклад, діалект Чечжудо кардинально відрізняється серед інших діалектів саме через розташування провінції, бо Чечжудо – острів. Відокремленість провінції є причиною прямої відсутності зв'язку з континентальною Кореєю.

Детально розглянемо відмінності та особливості корейських діалектів:

Діалект Хамгьондо (함경도 방언)

Фонетичні особливості:

- Замість простих приголосних використовуються придихальні [ㄷ]
 - [ㅌ], [ㅈ]–[ㅊ]: 제기 – 채기, 도마 – 토매기(дошка для нарізання);
- Замість посилених приголосних використовуються придихальні [ㄸ]
 - [ㅌ], [ㅈ] – [ㅊ]: 떨다 – 탈다(тремтіти), 짜다 – 차다 (солений);

- Зміна дифтонгів [여] на монофтонг [이] при губних приголосних [ㅁ, ㅂ, ㅍ]: 며느리 – 미누리 (невістка);
- Зміна простих приголосних на посилені [ㄱ] – [ㄲ], [ㅃ] – [ㅍ], [ㅈ] – [ㅉ]: 개구리 – 깨구락지 (жаба), 박쥐 – 뽀박쥐, (кажан), 굽다 – 꺾다 (випікати, смажити);
- Слова китайського походження вимовляються на [ㄹ] на початку слова: 노동 – 로동 (праця, робота, труд), 연습 – 련습(вправа);
- Палаталізація (пом'якшення) приголосних: 지와 – 기와, 심 – 힘(центр, оббивка, суд);
- Зміна звуку [우] на [위]: 구경 – 귀경(огляд), 죽이다 – 쥐기다(вбивати);
- Зміна при пом'якшенні приголосних, дифтонгів [야, 요, 유] на монофтонги [아, 오, 우]: 귤 – 줄 (мандарин), 흥 – 승 (огидний, негарний);

□

Заміна дифтонгів [워, 와, 왜, 웨] на монофтонги [아, 어, 애, 에]: 과자

– 가자 (печиво, кондитерські вироби), 돼지 – 대지 (свиня);

Грамматика та морфологія:

- Прийменникові закінчення минулого часу “-았-, -아시-”

майбутнього часу “-겠-, -게시-”, при поєднанні з медіальною голосною “-(으)-”, “-시-” 먹었다는 (мекьєтданьє), 머어서문 (мекьєтємьєн), 먹겠나 (мекьєттан), 먹게시문 (мекьєтємьєн);

- вживання суфіксів [-기, -이, -아지, ㅇ이]:도마 – 도매기 (дошка для нарізання), 별 – 별이 (зірка), 거위 – 거상기 (гусак), 파 – 팡이 (зелена цибуля);

- інші закінчення для питальних речень “□니까”, “□까”, ”슴까”:

이것이 무엇입니까 – 무스겁니까, 들어가 보셨습니까 – 들어가 보세슴까;

- Закінчення наказового способу дієслова: “ㅂ소”, “ㅂ소세”:

잡아옵소 – 잡아오십시오 (хапайте, беріть) 옵소세 – 오십시오 (приходьте);

Особливий спосіб словотворення:

□

입 + 절기 – 입절기 (입술) 바라

+ 물 – 바라물 (바닷물) 모던 +

없다 – 모던없다 (철없다)

Активна лексика:

Іменники: 거두매질 – 설거지 (посуд), 날부일 – 매일 (кожен день),

나조 – 저녁 (вечір), 뉘기, 뉘귀 – 누구 (хто), 나까매 – 냄비 (горщики), 도마도,

단주애, 버미돌 – 토마토 (помідор, томат), 아, 아새끼 – 어린이, 아이 (дитина),

아바지 – 아버지 (батько), 아바이 – 할아버지 (дідусь), 안까이 – 아내 (дружина),

아즈마이, 아지미 – 아줌마 (тітка), 에미(주로 함북) – 엄마 (мати, мама),

얼레부끼 – 거짓말 (брехня), 우티, 우티 – 옷 (одяг), 이팝 – 쌀밥 (рис).

• Дієслова: 알캐주다(함북) – 가르치다 (навчати), 아슴참다,

아슴채이다, 아슴채이타 – 고맙다 (дякувати), 얻어보다 – 찾다 (знаходити),

자부럽다 -- 졸리다 (бути сонним), 분주하다 - 시끄럽다 (бути шумним),

와자자하다, 왜자자하다 – 정신없다 (бути зайнятим), 허슨하다 – 느슨하다

(бути вільним, бути розслабленим), 페롭다 – 이상하다, 별나다, 희한하다 (бути

дивним, незвичайним, чудернацьким), 마스다 – 부수다 (ламати).

□

- Прислівники: 날래 – 빨리 (швидко), 재비로 – 스스로 (самостійно),
어저, 이저 – 이제 (зараз), 간대르사 – 설마 (нізащо, ні за яких обставин).

Пхьонанський діалект (평안도 방언)

Фонетичні особливості:

- Заміна відсутніх звуків [와] та [왜] [위] на [우 + 이]: 외국 – 왜국
(іноземний, закордонний), 쥐 – 주이 (миша), 귀 – 구이 (вуха);
Заміна звуків при вимові (часто спостерігається у літніх людей) [외]
на [오] або [오+이]: 외손자 – 오순자(правнуки), 외다 – 오이다(пам'ятати);
- Заміна [애, 에] на [아이, 어이]: 개 – 가이 (пес), 새 – 사이 (птаха), 네
– 너이;
- Заміна дифтонгів [야, 요, 유] на [아, 오, 우]: 쿨 – 굴, 학교 –
학가
(школа), 요리 – 노리 (приготування їжі), 표 – 포 (таблиця), 휴학 – 후학
(відпустка);

Грамматика та морфологія:

- Частинки у називному відмінку [이] та [래]: 소가 – 소래, 내가
– 내래, 누가 – 누구라; у родовому відмінку [에]: 남의 – 남에 (чийсь);

□

- Частки [과], [과하구], [하구]: 친구와 – 친구과, 소와 – 소과하구, 누구와 – 누구하구;

- Слова “до” 까지 змінюється на 꺼정, та “після” 부터 змінюється на 보탄, 보탕. Приклад: 거기꺼정 하디 – 거기까지 하자 (давайте зупинимося на тому), 나보탄 일해야디요;

- Замість стандартної частинки майбутнього часу “겠” – “갓”: 내가

내일 가겠어 – 내래 내일 가갓소;

- Розповідне стандартне закінчення “습니다” змінюється на “스무다”: 오나칙에 개 갓스무다 – 오늘 아침에 가져갔습니다 (я взяв це вранці); Вживання суфіксів [-기, -이, -아지, -오이]: 도마 – 도매기 (дошка для нарізання), 별 – 별이 (зірка), 거위 – 거상기 (гусак), 파 – 팡이 (зелена цибуля);

Активна лексика:

- Іменники: 가이 – 개 (пес), 강애 – 가위 (ножиці), 기당구 – 길이 (довжина), 과이 – 고양이 (кіт), 달마구 – 단추 (гудзик), 멍장구, 멍장구 – 개구리 (жаба), 미추과이 – 미친사람 (божевільний, божевільна людина), 디실 – 바닥

□

(підлога), 우티 – 옷 (одеяг), 일렁감 - 토마토 (томат, помідор), 찜까치 - 젓가락 (палички для їжі), 하늘 – 하늘 (небо), 수악허다 – 부끄럽다 (сором'язливий); 얼커니 – далекий родич, 크나반, 크나배 – 할아버지 (дідусь); 아바니, 아반 – 아버지 (батько); 오마니 – 어머니 (мати);

- Прислівник: 나케 – 나중에, 좀 후에 (пізніше), 날래 – 빨리 (швидко), 가지 - 금방, 아까 (щойно, раніше), 술한 -- 많이 (багато), 송구 – 아직 (ще, ще не), 시방 -- 지금 (зараз);

- Прикметник: 티겁다 – 더럽다 (брудний), 말째다 –편치 않다 (незручний), 싸다 - 비싸다 (дорогий);

Особливий спосіб словотворення:

마루 + 새 – 마루새 (지붕마루) 소개

+ 우티 – 소개우티 (솜웃)

Діалект Хванхе (황해 방언)

Фонетичні особливості:

- Зміна “ㅏ” на “ㅑ” – 핵교, 땡기다, 찡피하다, 맨지다, 댄추, 맨날, 배깁 (바깁), 참나물 (참나물), 댜에 (담에=다음에)
- Явище заміни голосності “ㅣ” спостерігається під твердими шиплячими звуками, такими як [ㅅ, ㅆ, ㅈ, ㅊ, ㅌ] Наприклад: 십관 (습관), 시러지다 (스러지다), -십니다 (-습니다), 대깁이니까 (되겠으니까)
- Зміна “ㅌ” на “ㅍ” : 구먹쟁이 (귀머거리), 구신 (귀신), 두지다 (뒤지다), 바우 (바위), 비우 (비위), 볼따구(볼따귀)

Граматика:

- Закінчення питальних слів 안녕하시까? (안녕하십니까?), 포인트 카드 있시까? (포인트 카드 있습니까?), 더는 못 먹갔시다 (더는 못 먹겠습니다),
- Закінчення питальних речень “-ㄹ까요” “-까요” 저 얘기 좀 하까요? (저 얘기 좀 할까요?)
- Вживання “거이” або скорочено “거”

- Вживання “~라우” “~라요” 철수야, 밥 먹으러 오라우.(철수야, 밥 먹으러 와라.) 한아버지, 진지드시라요

Активна лексика: 강내이 - 옥수수 (кукурудза), 곤치다 - 고치다 (ремонтувати), 기냥 - 그냥 (просто) , 기집아이 - 여자애 (дівчина), 날래 - 빨리 (швидше), 냉중 - 나중 (пізніше), 올에 - 올해 (в цьому році), 오마이/오마니 - 어머니 (мама), 외잘마이 - 외할머니 (бабуся по матері)

Діалект Юкчин (육진 방언)

Юкчинський діалект є одним із субдіалектів північно-східного діалекту, яким розмовляють на північно-східній околиці Корейського півострова (регіони Хоерйон, Онсон, Кьонвон, Кьонхен та Расун, відповідно до адміністративного поділу Північної Кореї). У Північній Кореї також існує думка, що це субдіалект "північного діалекту" "діалекту Хамгьондо". Першим дослідником, який використав назву "діалект Юкчин", був Хан Янг-Сун (1967: 281-88), який зазначив, що терміни, які використовуються в Юкчин, відрізняються від тих, що використовуються на решті північного сходу, залишаючи відкритою можливість поділу. Пізніше, як зазначалося вище, Кім Тхе-Гюн і Чон Йонг-Хо провели лінію поділу між діалектом Юкчин і субдіалектами Хамгьондо за допомогою лексики та граматики. Юкчин - це група з шести провінцій, створених на початку правління династії Чосон для запобігання вторгненням народу єчжин. Вони відносяться до шести повітів Чонсон, Онсон, Кьонвон, Кьонхин, Пурьон, Хверьон, розташованих у середній і нижній течії річки Туманган. (Рис. 3)

□

Фонетичні особливості:

- Палаталізація [디, 티] [지, 치]: 동다(좋다), 더거(저거);
- Звуки [ㅈ, ㅊ, ㅉ] вимовляються як зубні [ts]/[dz] (твердий “ц” та

твердий “дз”);

Погана вимова [ㄴ];

- Звук [ㄴ] має слабку перевагу у вимові;

Граматика:

- Заміна [-은/는] та [-을/를] на [-으르] та [-으느]: 사람으느 – 사람은 (людина), 그놈으르 – 그놈을;
- Відбуваються зміни: -라메 замінюється на -이며, -(으)르래 - 때문에, -터르 – -처럼, -만이 – -만큼, -보구 – -보다, -아부라 – -조차;
- У розповідних реченнях -(으/스)버니다, -(으/스)ㅁ다, -(으/스)버구마, -(으/스)버귀니, -(으/스)버지, -(으/스)버등(국내), та при неофіційній формі ввічливості (반말) -디 등등;
- У питальних реченнях: -(으/스)버니까, -(으/스)ㅁ까, -(으/스)ㅁ둥, -(으/스)버지;
- У реченнях наказового способу: -(으/스)버쇼/버쇼, -(으/스)버과니,

(으/스)ㅂ세(국내), -(으/스)ㅂ세사;

- У речення, де співбесідник щось пропонує зробити разом: 김쇼/김소, -겍쇼/겍소, -김셔/겍셔;

Активна лексика: 괴기 - 고기 (м'ясо), 보름 - 바람 (вітер), 념튀 - 엄통 (серце-орган), 념네 - 염려 (турбуватися про майбутнє), 누부리 - 노을 (захід сонця), 눈두베 - 눈꺼풀 (повіка), 느비 - 누이 (сестра), 니매 - 이마 (лоб, чоло), 닐굽 - 일굽 (сім), 단디 - 단지 (тільки), 당개 - 장가 (одруження), 당시 - 상인 (торговець), 당화 - 장화 (телефон), 꺼이채이타, 일없다 - 괜찮다 (нормально, добре), 기티다 - 남기다 (залишати, піти), 니르다 - 이르다, 읽다 (читати), 담담하다 - 잠잠하다 (зачекати, зробити паузу), 턱다 - 적다 (мало), 톱다 - 좋다 (добре), 드퓌우다 - 건드리다 (доторкнутися);

Центральний діалект (중부 방언, 경기도 방언)

Фонетичні особливості:

- Зникнення різниці між звуками [에] та [애]: 배 [pɛ] – 베 [pɛ] = [pɛ], 새 [sɛ] – 세 [se] – [sɛ];
- Заміна [위, 외, 에, 애] фонемами [우, 오, 어, 아]: 아비 – 애비 (батько), 어미 – 에미 (мати), 고기 – 괴기 (м'ясо);

□

- При тривалій вимові [어] змінюється на [으]: 언제 – 은제(коли),

어떻게 – 으떻게 (як);

- Дифтонг [-의] може звучати в трьох варіантах: [e] – 나의, [ий] – 의사,

[i] – 상의;

- Звук [ㅏ] переходить у [ㅓ]: 그리고 – 그리구, 어/아도 – 어/아두,

나도 – 나두, 시골 – 시굴;

Грамматика та морфологія:

Частка називного відмінку “이/가” має форму “거/이” У провінції

Канвон: 네가 – 니거, 모가 – 모이. Родовий відмінок – 남의 집 – 남의 집.

Знахідний відмінок – 팔의 북아서 – 팔을 북아서. Давальний відмінок – 이걸

영수인데 주우 – 이걸 영수한테 줘라;

- Суфікс, що виражає значення “면” – “문” (якщо) – 이걸 개가문

좋다지 – 이것을 가져가면 좋다지; закінчення, що виражає значення “려고” –

“르라구” (збиратися щось робити): 너두 갈라구 하니 – 너도 가려고 하니; □

Закінчення у розповідних реченнях: “-(스)ㅂ니다”, “-어요”, “-어유”. У

запитальних: “-(스)ㅂ니까”, “-어요”, “-어유”. У реченнях наказового способу:

“-(으)십시오”, “-(으)세요”, “-어요 2, “-(으)세유”, “-어유”. У речення, де

співбесідник щось пропонує зробити разом: “-(으)시지요/시죠”,
 (으)시쥬/시지유”.

- Няявність особливої лексики: 하늬바람 – 북풍 (північний вітер),
 북새 – 노을 (світанок), 가깝다 – 가깝다 (близько), 싸게 – 빨리 (швидко, хутко),
 돌갱이 – 돌맹이 (каменяка); 딸구/딸귀 – 딸기 (полуниця), 옥수갱이 – 옥수수
 (кукурудза), 건거니 – 반찬 (гарнір до основної страви), 하마 – 이미 (вже),
 두텁다 – 두껍다 (товстий);

- У регіоні Чхунчхон дієслова “사다” та “팔다”, що означають
 “продати” та “купити” у стандартній мові мають зовсім протилежні значення:
 “사다” – “купити”, а “팔다” – “продати”;

Фрази повсякденного вжитку:

경기도 방언 (표준어): "밥 먹었어요?", "어디 가요?", "뭐 해요?", "왜
 그래요?", "제가 갈게요".

Кьонсанський діалект (경상도 방언)

Фонетичні особливості:

- Різниця між південним та північним говорами: у Південному [으] та
 [어] виступають як один звук; у Північному вони зберігають свою окрему
 вимову. Тож утворюється така система голосних південного говору
 Кьонсанського діалекту: [이, E (에/애), 3 (어/으) 우, 오, 아];

□

- Заміна фонем [외, 위] на [애] у південному говорі, а у північному заміна на [웨]: 외삼촌 – 애삼촌 , 웨삼촌 (дядько по матері), 외딴 – 애딴, 웨딴 (відокремлений);

- Зміна дифтонгів [야, 요, 유] на монофтонги [아, 오, 우] при палаталізації приголосних [ㄱ, ㅋ, ㅎ]: 꿀 – 줄 (мандарин), 흥 – 송 (огидний, негарний), 효자 – 소자 (дитина, яка практикує синівську шанобливість у конфуціанському суспільстві);

- Зміна дифтонгу [여] на монофтонг [이] після губних приголосних: 며느리 – 미누리 (невістка);

- Зміна дифтонгів [와, 워, 왜, 웨] на монофтонги [아, 어, 애, 에]: 과자 – 가자, 돼지 – 대지, 더라 – 뒤라;

Відсутність різниці при вимові між [ㅅ] та [ㅆ], обидві вимовляються як [ㅅ], таким чином 싸우다 – 사우다 (сваритися); Це явище можна пояснити тим, що в 15-16 століттях посилені звуки (된소리) вимовлялися як прості (순한소리): 가치 – 까치, 가마귀 – 까마귀, 것그니 – 꺾으니, 곳 – 꽃, 뒤 – 떼, 다와기 – 따오가, 버국새 – 빼꼭새, 불휘 – 뿌리, 사흘 – 싸움, 서그니 – 썩으니, 족 – 쪽;

- Схильність до нейтралізації напівголосних після приголосних: ㅍ – 포, 사과 – 사가, 귀 – 기, 확실히 – 학실히, 문화 – 문하;

Грамматика та морфологія:

- Частинки називного відмінку “이/가”, частіше вживаються як одна частинка: “이가”: 내일이 – 내일이가 (завтра); Частинки родового відмінку “으/이” та “이” частіше опускаються або замість них використовується “으”: 사람의 – 사람으, 나의 – 나이; Частинки знахідного відмінку “얼/럴”: 받을 – 받얼, 귀를 – 귀럴; Частинки давального відмінку “에게/인데”: 저분에게 – 저분으게, 너에게 – 니인데; Спільний відмінок “캉”: 아배캉 – 아버지와, 소캉 말캉 – 소와 말과; Кличний відмінок (присутній не у всіх діалектах) “요/예”: 아바요 – 아버지!, 누님예 – 누님!;
- Части “은/는”, “부터”, “까지”, “보다”, “야” замінюються на “언/년”, “버텀”, “꺼정”, “보담”, “사”. Наприклад: 나는 – 나년, 언제부터 – 은제버텀, 내일꺼정 – 내일까지, 저보다 – 자보담, 내야 – 내사;

Грамматичні частини “замість того аби” (станд. ㄹ 대신)

використовується “ㄹ 석세”: 남을 거들어줄석세 휘방만 자주 논당께;

- Закінчення розповідного речення “습니다” (станд.) – “심더”:

알겠습니다 – 알겠심더, 없습니다 – 없심더;

- Закінчення місцевого відмінку “에서” – “이서”, але при цьому

може вживатися для вираження порівняння (станд. -보다): 거기느 청지이서 썩

못하오 – 거기는 청진보다 펍 못 하오);

- Закінчення родового відмінку “를” (станд.) – “로”: 술로 묵고 사람

치네 – 술을 먹고 사람 치네;

- Закінчення в розповідних, питальних та наказових реченнях:

ㄹ니더/-심니더 – ㅂ니다/-습니다, -년교 – -는가요, -ㄹ니꺼/-심니꺼 –

ㅂ니까/습니까, -(으)이소/-(으)시이소 – -십시오, -(으)입시더 – -십시오;

- Використання закінчень -나/-노, -가/-고 у питальних реченнях: 니

어디 갔노? 이게 니 책이고? 밥 묵나?;

Особливий спосіб словотворення:

시답 + 돌 – 서답돌 (다듬이돌 укр. обробний камінь)

도장 + 문 – 도장문 (광문 укр. світлова брама) 콩 +

지럼 – 콩지럼 (콩나물 укр. паростки сої) Активна

□

лексика: 악다받다 – 버릇없이 굴다 (пустувати),

개긋다 – 해를 입히다 (шкодити), 초배기 – 대오리로

만든 밥그릇 (тарілка для їжі, зроблена з бамбуку),

독섬 – 돌섬 (кам'яний острів), 할배 – 할아버지

(дідусь), 아바, 아배

– 아버지 (батько), 올바시, 올배 – 오래비 (старший брат), 어매, 어무이 –
어머니

(мати);

Фрази повсякденного вжитку: "밥 무엇나?", "뭐 하노?", "내가 간다".

Діалект Чолла (전라도 방언)

Фонетичні особливості:

- Відмінності між західними та східними діалектами: в той час як західні діалекти підтримують стандартну систему з 10 голосних, східні діалекти не розрізняють [애] та [에], тому [에] часто замінюється на [이]: 제일 – 지일 (кращий), 세다 – 시다 (рахувати, кількість);

- Зміна дифтонгів [야, 요, 유] на монофтонги [아, 오, 우] при палаталізації приголосних [ㄱ, ㅋ, ㅎ]: 꿀 – 줄 (мандарин), 흥 – 승 (огидний,

негарний), 효자 – 소자 (дитина, яка практикує синівську шанобливість у конфуціанському суспільстві);

- Зміна дифтонгу [여] на монофтонг [이] після губних приголосних: 며느리 – 미누리 (невістка);
- Прості приголосні замінюються посиленими: 가재미 – 까재미, 개구리 – 깨고락지, 사위 – 싸우, 박쥐 – 뽉쥐, 자갈 – 짜갈, 굽다 – 꾀다;
- Відсутність різниці між [에] та [애] – 백제 – 백제, 개 – 게;
Закінчення розповідних та питальних речень: “습니다” (станд.) – “심더”, 알겠습니다 – 알겠심더, “-야 – -다”, “-야?, -냐?” – “-니?, -느냐?”.
Гонорифічні: “-라오/-라우” – “-요”, “-요?”, “-당께 – “니까”: “그렇게 – 그러니까”, “-(으)십시오” – “(으)면서”: 좋음시렁 – 좋으면서, -때문시 – 때문에: 니 때문시 – 너 때문에;
- Тенденція до закінчень речень складом -잉, що може нести конотативне значення вираження впевненості, або занепокоєння.
- Замість використання закінчення “-세요” на “-쇼”: “안녕하쇼!”
- Часте використання закінчення “-부리다/부러” в словах: “아따 좋아부리네!”

Особливий спосіб словотворення:

□

춘치 + 새기 – 춘치새기 (수수께끼 укр. загадки) 끝

+ 띠 – 끝띠 (허리띠 укр. пояс)

Активна лексика: 독섬 – 돌섬 (кам'яний острів), 새우 – 바늘 (голка), 제품 – 저가락 (палички для їжі), 조깨 – 조금 (трохи), 뽀도시 – 겨우 (ледь), 아증참다 – 고맙다 (дякувати), 할압시 – 할아버지 (дідусь), 할매, 함씨 – 할머니 (бабуся), 아부이, 아배, 압씨 – 아버지 (батько), 아지매, 아짐씨 – 아주머니 (тітка);

Фрази повсякденного вжитку: "안녕하쇼!", "아따 좋아부리네!", "밥 먹었냐이?", "어디/으다 가냐이?", "뭐 하냐이?", "웨 구러냐이?", "내가 간당께".

Діалект острова Чечжу (제주도 방언)

Фонетичні особливості:

- Найважливішою особливістю цього діалекту є наявність у системі голосних фонеми [•], яка є архаїчною зберіглася з давніх часів;
- Зміна дифтонгів [야, 요, 유] на монофтонги [아, 오, 우] при палаталізації приголосних [ㄱ, ㅋ, ㅎ]: 굴 – 줄 (мандарин), 흥 – 승 (огидний, негарний), 효자 – 소자 (дитина, яка практикує синівську шанобливість у конфуціанському суспільстві);

- Зміна дифтонгу [여] на монофтонг [이] після губних приголосних:
며느리 – 미누리 (невістка);
- Монофтонг [으] перетворюється на [이]: 슬피 – 실피 (сумний),
쓸개
– 실게 (жовчний міхур), 층계 – 칭계 (сходи), 증명 – 징맹(доказ);
- Придихальні фонемі стали заміною простим [ㄱ] – [ㅋ]: 다르다 –
토나다 (інший), 병 – 핑 (пляшка);
- Посилені приголосні замінюються на придихальні [ㅃ] – [ㅍ]: 첫째
– 첫째 (по-перше), 떨다 – 털다 (тремтіти), 뛰다 – 튀다 (бігти), 짜다 – 차다
(солений);
- Зменшення різниці між [에] та [애], що є результатом впливу інших
діалектів;
- Сильна тенденція до палаталізації (так само як і діалекті Чолла):
흥년 – 송년, 형 – 성, 효자 – 소자, 혀 – 세, 끈 – 친;

Збереження простих приголосних: 꽃양 – 꽃, 간치 – 까치, 싯다 –
싯다, 꺾다 – 꺾다, 석다 – 썩다;

Грамматика та морфологія:

- Частинки називного відмінку “가” або “래/리”: 가루리 – 가루가,
비가 – 비가; Для діалекту Чечжу є характерним опускання часток родового

□

відмінку, однак іноді використовується частка “이”: 너의 – 느이; Частинки знахідного відмінку “얼/럴”, або лише “르”: 모삼뜸얼 – 모래뜸을, 나빌 – 나비를; Та спільний відмінок “왕”, “광”: 게와 고기와 – 갱이왕 쾌기왕, 밥광 떡광 – 밥과 떡과;

- Частка “은/는” замінюється на “랑/ 이랑”, які є сполучниками в літературній або стандартній мові: 나비는 – 나비랑(метелик), 사람은 – 사람이랑 (людина); Сполучник “랑/ 이랑”, замінюється на “영/이영”: 나랑 그 애랑 – 나영 가이영(я та вона);

- Частка “야 або 이야” замінюються на “사/이사: 나리사 – 나루야, 밥이사 – 밥이야;

- Замість форми “니까” використовується “니네/난”: 보니까 – 보나네, 나으니까 – 나시난;

- Замість форми “려고” використовується “쟁”: 먹으려고 – 먹쟁; замість “ㄴ 다고” – “덴/뎡/엔/앵”: 간다고 – 간덴, 가겠다고 – 가키앵;

- Закінчення у розповідних реченнях: -읍네다, -읍니다, -읍데다, 읍디다, -ㅂ니다, -습니다, 썬 –ㄴ 다/는다, 예, 서 – 요;

- Закінчення у питальних реченнях: -우까, -우과, -수까, -수과, -우깡, -우꽁, -수깡, -수꽁, -ㅂ니까, -습니까: 가봤습니까 – 가밥수까;

- Закінчення в наказових реченнях: -(으)ㅂ서, -(으)ㅂ저, -(으)ㅂ심, -주
- 세요, -자, ㅂ시다, -라;

Особливий спосіб словотворення:

물 + 막개 – 물막개 (빨래방망이 укр. прищіпка для білизни);

물 + 장 – 물장 (간장 укр. соєвий соус); 입 + 바우 – 입바우

(입술 укр. губи, вуста); 기하 + 생이 – 강생이 (강아지 укр.

цуценя); 조개 + 이 – 조개이 (조개껍질 укр. мушля);

Активна лексика: 쉬매 – вік коня, 둔짓다 – коли свійські тварини збираються у стадо, 남갈레죽 – спеціальна лопата, що використовується для скопування землі, 하르방 – 할아버지 (дідусь), 아방 – 아버지 (батько), 할망 – 할머니 (бабуся), 아장 – 며느리 (невістка);

Фрази повсякденного вжитку: "밥 먹었수과?", "어디; 가멘?", "뭐 하멘?", "내가 가구다".

ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 2

Дослідження класифікації корейських діалектів виявляє багатоаспектну природу мовної різноманітності в Корейській Республіці та Північній Кореї. Через поділ Кореї на дві держави були утворені два варіанти корейської мови. В той час, вони є доволі схожими але відмінності все більше з'являється за допомогою різних чинників:

- Соціальний фактор – може впливати на мову через освіту, статус та соціальні зв'язки носія мови.
- Географічний фактор – діалекти можуть розвиватися в залежності від розташування на певній території.
- Технологічний чинник – може впливати на структуру мови через інтернет та інші засоби комунікації, що призводить до запозичень з різних іноземних мов доповнюючи її іншомовними словами.
- Міграційний – працює приблизно так само, як і технологічний, але в інших умовах. Структури мови можуть частково взаємо змінюватись у результаті міграцій носіїв певних мов або пристосовуватися до потреб нових спільнот, що також може спричинити появу групи діалектів та нових лексичних запозичень.

Ці відмінності між мовами Північної та Південної Кореї слід розглядати, як розрізнення між двома діалектами однієї мови. Вони демонструють відмінності у фонології, морфології та лексиці.

Також за дослідженням було виявлено, що корейська мова належить до уралоалтайської групи.

Було розглянуто 6 основних класифікацій діалектів Південної Кореї:

1. Південно-східний діалект (동남방언)

2. Південно-західний діалект (서남방언)
3. Північно-східний діалект (동북방언)
4. Північно-західний діалект (서북방언)
5. Центральний діалект(중부방언)
6. Чечжуський діалект (제주방언)

Та три діалекти Північної Кореї (включаючи один архаїчний субдіалект):

1. Діалект Хамгьондо (함경도 방언)
2. Діалект Пхьонан (평안도 방언)
3. Діалект Хванхе (황해 방언)
4. Діалект Ючжін (육진방언)

Кожен з цих діалектів базується на різних лінгвістичних критеріях, таких як фонетика, граматики, лексика. Ці критерії використовуються для визначення мовних зон та регіонів, де вживаються певні діалекти. Класифікація корейських діалектів також має соціокультурний аспект, оскільки вона відображає різницю в способах життя, традиціях, звичаях та культурних особливостях різних регіонів Кореї.

Діалекти є важливим елементом місцевої ідентичності та культурної спадщини.

Результати показали, що кожен корейський діалект має свої особливі форми відмінкових часток і допоміжних дієслів. Також було встановлено, що між багатьма діалектами існують морфологічні подібності. Було встановлено, що в багатьох корейських діалектах існують ідентичні фонетичні процеси. Був виявлений процес палаталізації та монофтонгізації дифтонгів в діалектах Чечжу (제주방언) та Чолла

(전라도 방언), а також у діалекті Хамгьон (함경도 방언). Також у Хамгьонському діалекті та Чолла присутнє зміни простих приголосних на посилені. У діалектах Пхьонан (평안도 방언), Хамгьон (함경도 방언) та Чечжу (제주방언) наявні зміни простих голосних на придихальні.

У морфологічному аспекті, діалекти корейської мови мають закінчення та частки, що відрізняються від тих, які вживаються у стандартній або літературній мові. Діалекти Чечжу та Пхьонан разом використовують для називного відмінку частку “래” замість “가” Майже усі діалекти, окрім Пхьонанського, замінюють частку “야” на “사”.

З точки зору граматики, корейські діалекти мають різні граматичні закінчення, і між ними немає ніякої спільності. Граматичні форми, як правило, відрізняються від стандартних форм, але зберігають деякі спільні фонетичні риси.

З точки зору лексики, кожен діалект має унікальну лексичну основу, яка не зустрічається в інших діалектах. Існують слова повсякденного вжитку, які пов'язані з різноманітними видами діяльності. Лексичні аспекти також пов'язанні з географічним розташуванням.

ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ

У цій курсовій роботі ми визначити теоретичні засади поняття діалекту та особливості вживання лексики в діалектах національної мови Кореї. Були визначені теоретичні засади поняття діалекту, концептуальні підходи до класифікації діалектів, дослідженні та проаналізовані класифікації діалектів корейської мови та відмінності та особливості корейських діалектів, наводячи приклади.

У першому розділі було розглянуто поняття діалект його роль та функції. Ми дослідили те, що діалекти це – засіб спілкування між людьми, які проживають у різних регіонах певної країни. Мають власні відмінності та особливості у граматиці, вимові, інтонації та лексиці. Вони є однією з різноманітних форм вираження в національній мові, та є варіантом розмовної мови. Вияснили, що літературна та діалектна мова є рівноправними формами національної мови. Літературні норми мови активно впливають на діалектне мовлення, і через це багато характеристик діалектів замінюються загальнонаціональними літературними формами та навпаки.

Також ми розглянули декілька головних ролей діалектів, які мають важливе значення для таких аспектів як культура та соціум. Завдяки культурної ідентичності регіону діалекти можуть бути важливим елементом спільноти. Відображаючи, таким чином, особливості місцевої культури, місцеві традиції, звичаї та інші аспекти місцевого життя. Завдяки комунікації людей, які спілкуються між собою в різних регіонах, діалекти можуть впливати на розвиток цієї комунікації, що може покращити її. Діалекти можуть створювати спільність місцевим жителям, і навпаки створювати бар'єри взаєморозуміння між різними діалектними спільнотами. Також особливо діалекти можуть впливати на розвиток місцевої літератури, поезії, драматургії та іншого мистецтва. Крім того, вони важливі для розвитку мовознавства та культурології, а також схильні вказувати на соціальний та економічний статус носіїв мови.

Також, ми дослідили таку науку як діалектологія – це галузь мовознавства, яка вивчає місцеві різновиди мови такі, як діалекти та говірки. Діалектологія невід'ємна з такими науками як історія, етнографія та археологія.

Булі розглянуті класифікації три класифікації діалектів

- Географічна відповідає за угруповання діалектів за регіонами або провінціями, тобто територіально.

- Історична відповідає за угруповання говірок за історичними принципами, їх походженням та етнічною приналежністю
- Соціальна проявляється в угрупованнях діалектів за соціальними аспектами мовця певної мови.

У другому розділі ми дослідили класифікацію діалектів корейської мови та їх відмінності та особливості у фонетиці, граматиці та лексиці. Поділ Кореї на Північну та Південну був зумовлений поділ їх національних мов. Тому, через деякий час з'явилися декілька чинників, які кардинально змінили характеристики мов, але при тому залишаючи їх взаємо-зрозумілими. Це такі фактори: соціальний фактор, який впливає на мову через освіту, статус та соціальні зв'язки носія мови; Географічних фактор, що розвиває та видозмінює мовлення в залежності від розташування на певній території; Технологічний чинник, який впливає на структуру мови через різні засоби комунікації, що призводить до запозичень з різних іноземних мов доповнюючи її; Міграційний – змінює структури мови у результаті міграцій носіїв певних мов.

Ми виявили, що корейська мова загалом має 8 класифікацій діалектних груп:

1. Діалект Хамгьондо (함경도 방언)
2. Діалект Пхьонан (평안도 방언)
3. Діалект Хванхе (황해 방언)
4. Діалекти Чхунчхон (충청 방언)
5. Діалект Кьонсандо (경상도 방언)
6. Діалект Чолладо (전라도 방언)

7. Діалект Кьонгідо (경기도 방언)

8. Діалект Чечжудо (제주도 방언)

Та додатково розглянули архаїчний діалект Юкчин (육진 방언). Юкчин - це група з шести провінцій, створених на початку правління династії Чосон. Вони відносяться до шести повітів Чонсон, Онсон, Кьонвон, Кьонхин, Пурьон, Хверьон,

Корейська мова є однією з двох офіційних мов Південної Кореї, Північної Кореї та мовою корейської діаспори в ряді країн. Вона належить до алтайськотибетської мовної родини і має відносну ізольованість. Корейська мова має багатий системний інвентар звуків, включаючи голосні, приголосні, подовження, змінні тони та асиміляцію приголосних. Фонологічні особливості також включають наявність слогів, специфічну структуру слогу та відсутність відмінювання за допомогою закінчень. Граматика корейської мови відрізняється від граматики більшості інших мов. Вона включає в себе вживання суфіксів і постфіксів для вираження різних граматичних категорій, таких як відмінювання, сполучення слів та утворення різних часів і способів дієслова. Також корейська мова має складну систему рівнів ввічливості, яка визначається соціальним статусом та відносинами між співрозмовниками.

АНОТАЦІЯ

이번 학기 논문은 한국어 방언 어휘의 분류에 관한 연구입니다. 이 연구의 주제는 한국어 방언의 분류입니다.

방언과 사투리의 역할과 기능 등의 개념을 고찰했습니다. 또한 북한 방언을 포함한 모든 유형의 한국어 방언과 그 지리적, 역사적, 사회적 요인에 대해서도 연구했습니다. 한국어 방언 어휘의 음성적, 문법적 차이와 특징을 자세히 연구했습니다.

이 논문의 목적은 방언의 개념을 정의하고 방언의 다양한 분류를 정의하고 음성, 문법 및 어휘의 차이를 연구하는 것입니다. 연구 결과 방언은 영토 지역에 따라 분포되어 있으며 음성학, 문법 및 일상적인 사용에서 특정 차이가 있음을 발견했습니다.

이 작업은 교사, 언어학자 및 번역가에게 유용합니다. 동시, 연속 및 문학적 스타일과 같은 다양한 번역 스타일로 텍스트를 성공적으로 번역하는 데 도움이 됩니다. 또한 특정 지역에 거주하는 원어민을 더 잘 이해하는 데 도움이 될 것입니다.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- Ставицька Л. Арго, жаргон, сленг: Соціальна диференціація мови. К., 2005;
- Бевзенко С.П. (1980). Діалектологія. Київ: “Вища школа”.
- Жилко, Федот Трохимович (1955). Нариси з діалектології української мови
- Кан Ден Сік - Проблеми корейської мови в контексті існування двох держав / Ден Сік Кан // Східний світ. - 2011. - № 4

Матвіяс І.Г. (1990). Українська мова і її говори.-Київ

Матвіяс І.Г. (2000). Засади української діалектології // Мовознавство.

С. Я. ЄРМОЛЕНКО СУЧАСНА ЛІТЕРАТУРНА МОВА І ДІАЛЕКТИ

Ю. І. Ковалів. — Київ : ВЦ «Академія», 2007. — Т. 1 : А — Л. — С. 286.

최명옥, «국어의 방언 구획», 서울대, 1998

Електронні джерела: https://esu.com.ua/search_articles.php?id=24450

<https://ko.dict.naver.com/#/topic/search?category1=dialec>

<https://namu.wiki/w/%EB%8F%99%EB%82%A8%20%EB%B0%A9%EC%96%B8?from=%EA%B2%BD%EC%83%81%EB%8F%84%20%EB%B0%A9%EC%96%B8>

<https://namu.wiki/w/%EB%8F%99%EB%B6%81%20%EB%B0%A9%EC%96%B8>

<https://namu.wiki/w/%EC%A0%9C%EC%A3%BC%20%EB%B0%A9%EC%96%B8?from>

[o](#)

[m=%EC%A0%9C%EC%A3%BC%EB%8F%84%20%EB%B0%A9%EC%96%B8https://uk](https://uk)

:

[wikipedia.org/wiki/%D0%94%D1%96%D0%B0%D0%BB%D0%B5%D0%BA%](https://uk)

[D](#)

[1%82%D0%B8_%D1%83%D0%BA%D1%80%D0%B0%D1%97%D0%BD%D](#)

[1%81%D1%8C%D0%BA%D0%BE%D1%97_%D0%BC%D0%BE%D0%B2%](#)

[D0](#)

[%B8](#)

<https://namu.wiki/w/%ED%99%A9%ED%95%B4%20%EB%B0%A9%EC%96%B>

[8](#)

https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9F%D1%96%D0%B2%D0%BD%D1%96%D1%87%D0%BD%D0%B5_%D0%BD%D0%B0%D1%80%D1%96%D1%87%D1%87%D1%8F_%D1%83%D0%BA%D1%80%D0%B0%D1%97%D0%BD%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%BE%D1%97_%D0%BC%D0%BE%D0%B2%D0%B8

https://www.wiki-data.uk-ua.nina.az/%D0%94%D1%96%D0%B0%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%82%D0%B8_%D1%83%D0%BA%D1%80%D0%B0%D1%97%D0%BD%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%BE%D1%97_%D0%BC%D0%BE%D0%B2%D0%B8.html

https://www.wikiwand.com/uk/%D0%9A%D0%BE%D1%80%D0%B5%D0%B9%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%B0_%D0%BC%D0%BE%D0%B2%D0%B0

ДОДАТКИ

Рисунок 1

Рисунок 2

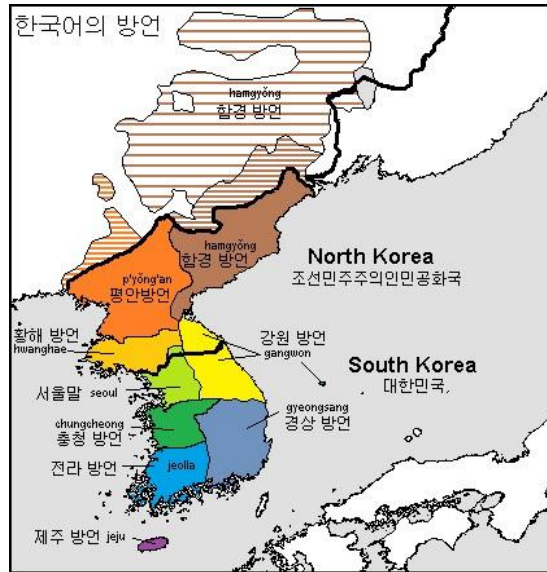

Рисунок 3

